

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1Er/468/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615202817
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Hudecová
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3615202817.1

Uznesenie

Okresný súd Partizánske v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Advocate s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 36 865 141, proti povinnému: I. V., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. K., J. XXX/XX, o vymoženie 163,15 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Exekučné konanie zastavuje.
- II. Povinnému náhradu trov exekučného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom zo 14.03.2015 spísaným do zápisnice súdnym exekútorom sa oprávnený domáhal vykonania exekúcie v neprospech povinného pre vymoženie sumy 163,15 eur s prísl. na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., sp. zn. SR 22182/09 z 13.01.2010.

Súd sa oboznámil so žiadosťou súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhom na vykonanie exekúcie, exekučným titulom a obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2Er/202/2010.

Z pripojeného spisu vyplýva, že rovnaký oprávnený ako v tejto exekučnej veci sa domáhal proti rovnakému povinnému ako v tejto exekučnej veci vykonania exekúcie na podklade rovnakého exekučného titulu ako v tejto exekučnej veci. Uznesením č. k. 2Er/202/2010-22 z 19.08.2011, právoplatným 10.05.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoE/481/2011-34 z 26.04.2012, bola exekúcia zastavená z dôvodu, že predložená rozhodcovská doložka bola posúdená ako neplatná a na jej podklade vydaný rozhodcovský rozsudok ako nespôsobilý exekučný titul.

Podľa § 251 ods. 4 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 103 Občianskeho súdneho poriadku kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Krajský súd v Trenčíne v obdobných veciach k otázke prekážky veci rozhodnutej v exekučnom konaní v rámci svojej rozhodovacej činnosti (porov. napr. uznesenie z 23.02.2015, č. k. 2CoE/235/2014-28) uviedol: "Exekučný poriadok neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, a preto je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať § 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Pre posúdenie rozsahu tohto striktného zákazu je nevyhnutné posúdiť, čo sa rozumie rozhodnutím vo veci samej v exekučnom konaní. Vecou samou sa rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom súdneho (ale aj exekučného) konania, ktorý je predmetom konania, spolu s príslušenstvom tohto nároku. V exekučnom konaní je predmetom konania žiadosť oprávneného o tzv. nútený výkon rozhodnutia (exekučného titulu), a to v prípade, ak povinný dobrovoľne nesplnil povinnosť vyplývajúcu z tohto rozhodnutia. Uznesenie, ktorým sa v exekučnom konaní rozhodlo o neprípustnosti exekúcie ako celku, bez špecifikácie jej častí či určitých spôsobov vykonania exekúcie, je rozhodnutím súdu vo veci samej."

Pri skúmaní procesných podmienok súd zistil existenciu prekážky rozhodnutej veci a z tohto dôvodu musí toto exekučné konanie zastaviť. V exekučnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2Er/202/2010 sa rovnaký oprávnený ako v tejto exekučnej veci domáhal proti rovnakému povinnému ako v tejto exekučnej veci vykonania exekúcie na podklade rovnakého exekučného titulu ako v tejto exekučnej veci, pričom súd uznesením č. k. 2Er/202/2010-22 exekúciu zastavil, keďže dospel k záveru, že exekučný titul je nevykonateľný, pretože bol vydaný na podklade neplatnej rozhodcovskej doložky. V tejto exekučnej veci má súd teda pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie opätovne skúmať rovnaký exekučný titul ako v exekučnej veci sp. zn. 2Er/202/2010. Od ostatného rozhodnutia (uznesenia o zastavení exekúcie) nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu relevantného pre rozhodnutie. Keďže o totožnom predmete medzi tými istými účastníkmi konania súd už raz právoplatne rozhodol (uznesenie o zastavení konania), tvorí toto rozhodnutie prekážku veci rozhodnutej vo vzťahu k tomuto exekučnému konaniu. Prekážka veci rozhodnutej je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, a preto súd musel exekučné konanie zastaviť.

O náhrade trov exekučného konania rozhodol súd podľa § 251 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 146 ods. 2 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku (s použitím analógie). Rozhodovanie o tejto otázke inicioval oprávnený, ktorý si už v rámci návrhu na vykonanie exekúcie uplatnil náhradu trov exekučného konania. Keďže Exekučný poriadok neobsahuje úpravu trov exekučného konania (len trov exekúcie), vychádzajúc zo vzťahu Exekučného poriadku voči Občianskemu súdnemu poriadku, normatívne vyjadrenému v § 251 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, je potrebné pri rozhodovaní o náhrade trov exekučného konania aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Súd podotýka, že s výnimkou § 38 ods. 3 Exekučného poriadku žiadne ustanovenie Exekučného poriadku nezakotvuje obligatórne rozhodovanie exekučného súdu o trovách exekučného konania, resp. o náhrade trov exekučného konania tak, ako tomu je v prípade trov exekúcie pri zastavení exekúcie (§ 200 ods. 2 Exekučného poriadku). Preto je rozhodovanie exekučného súdu o náhrade trov exekučného konania viazané na návrh účastníka konania s poukazom na § 251 ods. 4 v spojení s § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Vzhľadom na uvedené, vychádzajúc z § 146 ods. 2 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku má súd za to, že oprávnený zavinil zastavenie exekučného konania tým, že navrhol vykonať exekúciu vo veci, o ktorej už bolo skôr právoplatne rozhodnuté, a teda oprávnený by mal byť zaviazaný povinnosťou uhradiť trovy konania vzniknuté povinnému. Nakoľko si však povinný žiadne trovy konania neuplatnil a v podstate mu v tomto štádiu trovy konania preukázateľne ani nevznikli, súd rozhodol tak, že povinnému náhradu trov exekučného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

Podľa § 374 ods. 4 druhej vety Občianskeho súdneho poriadku odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakatel', môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku)